

tik fra italiensk side vil fjerne den sidste rest af tillid, der måtte være tilbage til euroen. Det går jeg også ud fra at ministeren er enig i.

Men så er spørgsmålet, hvad konklusionen er på den lære, som vi kan se rulle sig ud foran os. Der synes jeg ikke, ministeren var så klar i mælet. Er konklusionen så, at man bliver nødt til at indføre den økonomiske regering i Euroland, som den franske statsminister har bebudet? Eller er konklusionen, at euroen må udsættes eller lade være med at blive indført?

**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

Jeg skal skynde mig at sige, euroen er indført. Den er her. Valutaerne er låst fast. Vi taler om kursen på euroen. Det må betyde, at der er en euro.

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg fik ikke svaret, og jeg beklager, men det er ikke altid nemt at nå det hele.

Markederne reagerede jo ikke negativt over for euroen efter valget i Italien. Vi kan jo se på kursudviklingen, hvad der skete dengang. Så der er ikke umiddelbart en reaktion derfra.

Så spørger hr. Frank Dahlgaard, og hr. Keld Albrechtsen er inde på det samme: Er der en forkert konstruktion i eurokonstruktionen? Det var det, jeg svarede hurtigt på. Det mener jeg ikke der er.

Der er et regelsæt, landene har forpligtet sig på, dels via Traktaten og dels via stabilitets- og vækstpagten. Det står jo tilbage for os – undskyld, at jeg brugte den formulering – altså tilhængere, modstandere at se, hvad fremtiden bringer. Jeg mener, at den konstruktion, der er der, holder. Men det får vi se. Ingen kan jo på bedre vis garantere den. Men det er min opfattelse efter de forhandlinger og det samarbejde, der har været indtil nu, at det vil virke. Det er også min opfattelse, at man vil behandle landene ens.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt at tage Østrigsanktionen med ind i den her sammenhæng. Det var ikke et EU-anliggende. Det var ikke noget, der blev behandlet i EU's institutioner, organer. Siden Østrigsanktionen har der været Nicetraktatforhandlinger, hvor der er kommet et sæt spilleregler på det her område, som jeg tror alle regeringer har taget til sig.

Vi må også afvente at se stabilitetsprogrambehandlingen til næste år fra den nye italienske regering, før vi kan tage den her diskussion op: Hvem fik ret? Men jeg tror, det er mig, der får ret. Jeg tror, der sker noget, når man får ansvar,

kommer i regering. Det har historien vist så mange gange før.

**Frank Dahlgaard (UP):**

Jo tak, men historien har vel også vist, at hvis man ikke har ansvaret for nogle ting, så handler man ansvarsløst. Og er det ikke lige præcis situationen? Ansvar er taget fra de italienske myndigheder og de tyske og de franske og lagt over til fælles euromyndigheder. Derfor kan man nu i Italien føre en uansvarlig finanspolitik, for resultaterne bliver bredt ud på hele euro-området til tyskernes og hollændernes og franskmændenes raseri. De kan ikke gøre noget. Er det ikke situationen?

Ministeren siger, at der ikke var nogen negativ reaktion i euromarkedet som følge af det italienske valg. Nej, men meningsmålingerne havde jo måneder i forvejen vist, at Berlusconi stod til en kanon valgsejr, hvad han også fik, og eurokursen har jo været på nedtur i de sidste måneder. Har det ikke sandsynligvis en sammenhæng med, at meningsmålingerne har vist, at det gik i den retning, og at der nu er mulighed for en uansvarlig italiensk finanspolitik, som euromyndighederne ikke kan gøre noget over for?

**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

Ansvar er netop ikke taget fra Tyskland, Frankrig og Italien via euroen. Ansvar er for at føre en sund finanspolitik, økonomisk politik, i de store lande såvel som i de små ligger hos landenes regeringer.

Hvis Italien eller et andet stort land fører en uansvarlig finanspolitik, som vil belaste euroen, som hr. Frank Dahlgaard beskriver det, så belaster det jo også det samme land. Man kan ikke bare handle, uden at det også har konsekvenser over for en selv, og ansvaret er netop ikke taget fra de lande.

Endelig omkring meningsmålingerne og hvad markedet havde forventet: Vi gør opmærksom på, at eurokursen har bevæget sig både op og ned i den periode, hvor der har været valgkamp i Italien. Og eurokursen har været højere i forhold til dollaren inden for de sidste uger, end den er i dag.

Jeg har ikke kunnet konstatere på markedet – men jeg vil gerne undersøge det – at der er en eller anden sammenhæng mellem den italienske valgkamp og valget og euroens kurs. Men jeg har ikke kunnet få øje på det.